

Iran-kriget i april 2026

Inledning

I tisdags Trump-erades det ut att man hade kommit överens med Iran om en två veckors vapenvila. Detta sedan Trump hotat med ”total förstörelse” av Irans alla broar och kraftverk, och att man ”ska bomba Iran tillbaka till stenåldern”. Och kort innan vapenvilan förkunnade han att ”en hel civilisation kommer att dö i natt, för att aldrig mer återuppstå”, om inte Iran öppnar Hormuzsundet. Flera kommentatorer drog slutsatsen att Trump med dessa uttalanden hotade med att tillgripa kärnvapen, för något annat sätt att åstadkomma ”total förstörelse” finns inte.

Att Trump öppet hotade med att begå ytterst grova krigsbrott, brott mot mänskligheten inklusive folkmord, tycks inte bekymra honom det minsta. Fö har man redan begått krigsbrott genom att bomba civila mål som skolor, sjukvårdsinrättningar, broar

Att krigsförbrytaren Trump kommer med sådana hot visar fö att skrytet om att man redan lyckats uppnå ”En total och fullständig seger. 100 procent.” är struntprat. Detta att Trump hela tiden försöker skylla misslyckandet på andra (Nato, den politiska oppositionen i USA) talar också sitt tydliga språk.

För övrigt är det osäkert om vapenvilan kommer att hålla. Israel har fortsatt att attackera Libanon vilket föranlett Iran att på nytt stänga Hormuzsundet.

Nedan har vi samlat 3 artiklar om kriget.

Den första visar att USA har begått många krigsbrott i historien. Det som utmärker Trump är att han så oförblommerad ständigt hotar med och begår krigsbrott – han saknar helt moral och bryr sig inte om några ”krigslagar”, dvs folkrättsliga överenskommelser som Genèvekonventionerna: det enda som betyder något är den starkes rätt. Det är heller inget som han sticker under stol med – han har flera gånger sagt det rent ut.

Den andra artikeln handlar om vad kriget som sådant hittills åstadkommit. Artikelförfattaren menar att det är främst Iran som stärkt sin ställning, detta trots att man rent militärt fått utstå hårda slag.

Den sista artikeln diskuterar de långsiktiga följderna av kriget. Olje- och gasanläggningar, fabriker, hamnanläggningar, transportmedel m m i Iran, Irak och i stort sett alla Golfstater har förstörts och infrastrukturen måste givetvis repareras. Samtidigt kontrollerar Iran Hormozsundet och har sagt att man kommer att kräva betalning för att släppa igenom fartyg.

9/4 2026

Martin F

Trump's barbariska krig mot Iran är en del av en lång historia av krigsbrott

Dan La Botz, *International Viewpoint*, 7 april

President Donald Trumps krig mot Iran är barbariskt, grymt, illvilligt, och inleddes och genomförs utan minsta hänsyn till de miljontals människor som det drabbar i Iran, i regionen och över hela världen. Krigets karaktär visade sig redan den första dagen, 28 februari, då USA träffade en skola i Minab och dödade uppskattningsvis 175 personer, varav 100 barn. Angrepp på civila är ett krigsbrott som bara är alltför vanligt under alla moderna krig. Nu hotar Trump med ett ännu värre krigsbrott.

För några dagar sedan tillkännagav Trump: ”Om av någon anledning ett avtal inte nås inom kort, vilket det troligen kommer att göra, och om Hormuzsundet inte omedelbart blir ’öppet för affärer’, så kommer vi att avsluta vår underbara ’vistelse’ i Iran genom att spränga och helt utplåna alla deras kraftverk, oljekällor och ön Kharg (och sannolikt alla avsaltningssystem!), som vi avsiktligt har lämnat ’örörda’.” I en särskilt grym kommentar sa han: ”Vi kommer att skicka tillbaka dem till stenåldern, där de hör hemma.” Det bor 93 miljoner människor i Iran, varav mer än 24 miljoner är barn. Vad gör att dessa förtjänar att leva i stenåldern?

Trump's hjärtlösa och grymma uttalande beror tveklöst på hans rasistiska och religiösa fördomar, liksom hans frustration över att inte uppnå en klar seger i Iran vad gäller regimförändring eller att kontrollera regionen och dess oljetillgångar. En frustrerad Trump är beredd att döda fler civila.

Trots allt ledde USA:s krig mot Irak (2003-2011), som inleddes av George W Bush på grundval av falska påståenden att Saddam Husseins regering hade massförstörelsevapen, till att så många som 1 miljon människor dödades, varav 100.000 civila. Så varför inte göra samma sak i Iran?

Trump's uttalande är ett eko av den ökände chefen för det strategiska flygkommandot, general Curtis LeMay, som i sin självbiografi, som kom ut 1965 och skrevs under Vietnamkriget, skrev att Nordvietnam borde ”dra sig tillbaka och upphöra med sin aggression, annars kommer vi att bomba dem tillbaka till stenåldern.” Och tillägga: ”Och vi ska tvinga tillbaka dem till stenåldern med flygvapen eller örlogsvapen – inte med marktrupper.” Efter LeMays avgång använde andra amerikanska flyggeneraler ”bombmattor” över Vietnam och dödade tiotusentals, kanske hundratusentals, soldater och civila.

Tjugo år tidigare, under Andra världskriget, den 10 mars 1945, hade LeMay beordrat omkring 300 B-29-bombplan att eldbomba Tokyo, där temperaturen nådde 1540 grader Celsius och ödelade nästan 42 kvadratkilometer, och dödade uppskattningsvis 100.000 män, kvinnor och barn. Detta exempel möjliggjorde givetvis atombombningarna av Hiroshima och Nagasaki. Generalmajor Curtis LeMay gjorde den ökända kommentaren: ”Om vi förlorar kriget så kommer vi att åtalas som krigsbrottslingar.”

Under Andra världskriget bombade USA och dess allierade de tyska städerna Hamburg, Dresden, Kassel och Lybeck, och dödade tiotusentals civila. Bombningarna beräknas ha dödat 600.000 människor, inklusive 70.000 barn.

Poängen med krigföring mot civila, att döda kvinnor, barn och åldringar, har alltid varit att demoralisera fienden, göra människor förtvivlade, hjälplösa, rädda och beredda att kapitulera. Det är krigets logik. Men ett folk som kämpar för sitt fosterland kanske inte kapitulerar oavsett vad, och kanske helt enkelt lämnar efter sig en skövlad befolkning, som i Gaza.

Precis som andra amerikanska presidenter – Franklin D Roosevelt, Lyndon Johnson, Richard Nixon, och George W Bush – är Trump beredd att döda så många civila som behövs för att vinna kriget. Men ändå kan han förlora det.

Trump's krig mot Iran är barbariskt och vi borde göra allt för att få slut på det.

Översättning: Göran Källqvist

Strategisk seger för Iran efter 38 dagar av krig

Jean-Pierre Perrin, *Mediapart*, 8 april

Kontrollen över Hormuzsundet får Teheran att framstå som segraren i kriget. Regimen ser det som att Washington och Tel Aviv kapitulerat. Och den tänker fullfölja sina militära planer och repressionen mot oppositionella.

Den första generationen av chefer för Revolutionsgardet har i stort sett utplånats av USA:s och Israels attacker, den andra likaså, den tredje är svårt sargad och den nye högste ledaren, Mojtaba Khamenei, som inte setts till sedan utnämningen för över en månad sedan, är antagligen svårt sårad. Men *nizan* (systemet) består. Det har varken kapitulerat eller gett vika inför den största militärmakten i världen och dess israeliska bundsförvant och tvingat president Donald Trump att gå med på vapenvila och avblåsa hoten om att bomba landet till stenåldern.

För ögonblicket ser Islamiska republiken ut att ha tagit hem en strategisk seger efter 38 dagar av krig.

I Teheran talar regimen om att USA kapitulerat. ”Vi sade det ända från början: enda alternativet är att ge sig inför det Stora Iran”, skrev Ibrahim Azizi, ordförande i utrikesutskottet och chef för nationell säkerhet inom Majlis – Irans parlament – den 8 april på X.

Donald Trumps beslut hälsades i Teheran av glädjedemonstrationer från regimen anhängare som också brände USA- och israeliska flaggor.

Det är framför allt Hormuzsundet som gör att regimen i Teheran kan tala om ”en stor seger” mot USA och Israel. ”Historien kommer inte att tala om detta krig som att Trump krossat Iran, utan för vad det lämnar efter sig: regimen består med sina nukleära planer, sina missiler och nätverk plus kontrollen över Hormuzsundet”, skrev Karim Sadjadpour, amerikansk specialist på Iran inom *Carnegie Endowment for International Peace* på sitt konto på X strax efter Donald Trumps tillkännagivande.

Hormuz etta på Irans kravlista

I sin plan i tio punkter som Irans högsta nationella säkerhetsråd – det organ som leder kriget och den strategiska inriktningen – lämnade som svar – och som motdrag – mot president Trumps femton punkter framgår *in petto* [mellan raderna] att man nu ser Hormuzsundet som sin främsta strategiska tillgång säkerhetsmässigt. Där sägs också öppet att man inte tänker återgå till något *status quo ante*, dvs vad som rådde när Iran respekterade den fria cirkulationen där.

I punkt nummer ett sägs således att cirkulationen i Hormuzsundet ska ske i samråd med Irans väpnade styrkor. En annan punkt kräver upprättandet av ett officiellt säkerhetsavtal om sjöfarten i sundet, vilket skulle ge Iran rollen av kontrollant.

Hädanefter vill Teheran införa tullar för alla fartyg som passerar Hormuz under två veckor, intäkterna är tänkta att betala för återuppbyggnaden. Sultanatet Oman ska också få en del av de intäkterna.

”Iran har lyckats förvandla kriget mot Iran till ett krig om Hormuzsundet”, säger Khattar Abu Diab, fransk-libanesisk statsvetare och specialist på Golfstaterna. ”Det har fått så stor betydelse att de inte tänker vika sig, oavsett vad amerikanerna påstår. Ur militär synvinkel är det uppenbart att regimen inkasserat hårda slag, men politiskt, på grund av Trumps kaotiska agerande, ser det helt annorlunda ut.”

Som den demokratiska kongressledamoten Jake Auchincloss sade i söndags på ”Fox News Sunday”, är Irans kontroll över Hormuzsundet ”hädanefter av långt större strategisk betydelse än alla kärnvapenprogram”. Han tillade att Donald Trump försett Teheran med ”ett nytt

redskap för strategisk avskräckning”.

I samma tiopunkts-program uttrycker sig Iran som att man segrat i kriget, inte bara genom att inte gå med på minsta eftergift, utan också genom att trycka på sina säkerhetsmässiga och geopolitiska framgångar.

Sålunda kräver man stopp för de militära operationerna mot alla delar av ”motstånd saxeln” (Hizbollah, Hamas, väpnade shiitiska miliser i Irak och houthierna i Jemen) samt att USA drar tillbaka alla de styrkor man mobiliserat i regionen. Trots avtalet om vapenvila fortsatte Teheran för övrigt att på onsdagen bomba Förenade Arabemiraten, Kuwait och Bahrain. ”För att hämnas på de länder som USA:s attacker utgått från och få dem att kräva att USA drar tillbaka sina styrkor”, säger Khattar Abu Diab.

Trump bedömd som ”sinnesförvirrad”

Beträffande kärnvapenprogrammet sägs inget om de 440 kilo anrikad uran som Teheran gömt sedan ”tolvdagarskriget” i juni i fjol och som var ett av Donald Trumps mål med kriget. Inget nämns heller om några begränsningar av landets ballistiska planer.

Däremot kräver Irans regim ett hävande av de beslut IAEA, Internationella Atomenergi-myndigheten, och FN:s säkerhetsråd fattat mot Iran. Det innebär att man inte har några planer på att sluta med att anrika uran, som Washington och Tel Aviv krävt.

Föga oväntat framför Teheran också sina vanliga krav som totalt hävande av alla de sanktioner som införts sedan 1980 och att man får tillgång till alla de medel och fonder som varit frysta utomlands.

Ju mer USA:s ultimatum närmade sig desto mer reagerade regimen med trotsiga uttalanden. Exempelvis betecknade regimen talesperson Khatam Al-Anbiya Trumps hot som ”grundlösa” och denne som ”sinnesförvirrad”.

Däremot vägrar regimen inte längre att förhandla direkt med USA och upphäver därmed ett tabu som varit rådande i fyrtio år. Detta förbud ska ha ingått i ayatolla Khomeinis testamente. Förändringen kan vara ett tecken på att *Sepah-e Pasdaran*, eller Revolutionsgardet, nu tagit fullständig kontroll över landet från de religiösa ledare som hamnat i skuggan efter att Ali Khamenei dödats de 28 februari.

Mänskliga sköldar

Regimen har också visat att man fortfarande har stor förmåga att mobilisera genom att skicka tusentals anhängare till strategiska ställen i landet, som broar och kraftverk, efter Donald Trumps hot om att ”bomba Iran till stenåldern” och ”i kväll [dvs i tisdags] göra slut på en hel civilisation” om inte regimen öppnade ”det djävla sundet”.

De senaste dagarna har propagandister paraderat på radio och tv i Iran och manat föräldrar att skicka ut sina barn som mänskliga sköldar. ”Skicka ut dem till vägspärrar. Det kommer att göra barnen till män. Visst vill ni att era söner ska bli män? Låt dem få känna sig som hjältar på slagfältet, någon som leder striden.”

Chefen för rättsväsendet, Hojatoleslam Mohseni Ejei, beordrade på onsdagen snabba avrättningar av fängslade demonstranter. ”Det handlar inte om någon upptrappning, lagen ger oss rätt att göra det. Allt detta våld och alla dessa upplopp är inte det tecken på att vi är utsatta för totalt krig? Det förefaller mig som att vi måste avkunna fler domar.”

Det blir därmed uppenbart att Irans folk är den stora förloraren på ”Trettioåttadagars- kriget”.

Översättning: Björn Erik Rosin

Kortvarig frist för energisektorn – ”svart april” hotar

Martine Orange, *Mediapart*, 8 april 2026

Så fort vapenvilan mellan USA och Iran tillkännagetts sjönk oljepriset på ett spektakulärt sätt. Men glädjeyran riskerar att bli kortvarig. Det kommer att ta månaden för olje- och gasmarknaderna att uppnå balans igen. Och chefen för Internationella energioorganet befarar en ”svart april”.

Allmän lättnad. Hoten om apokalyps som Donald Trump viftat med var undanröjda, åtminstone för tillfället. Meddelandet att Hormuzsundet skulle öppnas inom ramen för en vapenvila mellan USA och Iran fick oron för en internationell energichock att avta.

Så fort vapenvilan tillkännagetts föll priset på olja spektakulärt. På några minuter hade kursen på Brent fallit med över 15 procent, från 110 dollar fatet till 95 dollar. WTI (West Texas Intermediate), den andra hållpunkten för olja på USA-marknaden, sjönk med 13 procent, till 94,9 dollar fatet.

Alla aktörer i oljebranschen gläder sig åt denna oväntade lättnad. Omkring 800 tankers och containerfartyg, och över 20 000 sjömän, är sedan drygt fem veckor fast i området kring Gulfen. ”Vårt främsta mål är att trygga hälsan för besättningarna och garantera sjöfarten”, sade Internationella maritima organisationen efter att vapenvilan tillkännagetts.

Men många delar av avtalet om vapenvila mellan USA och Iran är höljda i dunkel. Inte minst beträffande sjöfarten i Hormuzsundet. Ska totalt fri sjöfart återställas som Donald Trump hävdar? Eller kommer fartygen att vara föremål för strikt kontroll av regimen i Iran?

De senaste tio dagarna har regimen något lättat på trycket på denna strategiska punkt och fartyg från vänskapligt sinnade länder, som dem med kinesisk, thailändsk, malaysisk eller irakisk flagg, har fått passera. En del utan att betala någon som helst avgift, andra som Indien har fått betala 2 miljoner dollar, helst i kinesiska yuan. Enligt det internationella försäkringsbolaget Lloyds statistik har cirka 150 fartyg passerat genom Hormuz under mars, dvs ungefär samma mängd som på en enda dag före kriget. Takten ökade förra veckan med femtiotre genomfarter om dagen.

Även om trafiken skulle bli helt återställd, något som många tvivlar på. kan det dröja länge innan sjöfarten återfått sin normala rytm, säger man på det danska sjöfarts- och logistikföretaget Maersk. När kriget började bestämde sig Maersk för att stoppa alla kontakter med Gulfen. Och två veckors vapenvila innebär inte tillräckligt med garantier för att man ska återuppta normal aktivitet. ”Alla beslut att använda sig av Hormuzsundet kommer att baseras på en värdering av riskerna och noggrann övervakning av utvecklingen”, säger gruppen i en kommuniké.

Andra logistikföretag och oljebolag kan komma att göra samma kalkyl. Läget är för osäkert för att man ska våga sig på att leja fartyg och köpa laster värda tiotals miljoner dollar med risk för att på nytt stå paralyserad, eller rent av förlora allt.

De attacker mot olika energianläggningar – inte minst den saudiska oljeledning som gjort det möjligt för Riyad att få avsättning för en del av sin olja utan att passera genom Hormuz – som skett efter tillkännagivandet om vapenvila bidrar bara ytterligare till osäkerheten. Och USA:s vice president J D Vance, som varit inblandad i förhandlingarna mellan Iran och Pakistan, medger det själv: ”Vapenvilan är bräcklig”.

”Svart april” och varaktig obalans

Den eufori som bredde ut sig över finansmarknaderna kan därför bli mycket kortvarig, bara en kort frist och inte mycket mer. Mycket fort kommer verkligheten att hinna i kapp. Och den är

knappast uppmuntrande. ”Vi står inför en energikris utan motstycke”, säger chefen för AIE, Internationella energiorganet, Fatih Birol. Han väntar sig ”en svart april”.

Sedan kriget startade har utbudet av olja minskat med 12 procent jämfört med normalt. Marknaden för gas har minskat med cirka 20 procent. Obalansen mellan utbud och efterfrågan har under mars delvis kunnat döljas med vad som funnits i lager – framför allt i Väst – och som bidragit till att dämpa spänningarna.

Men reserverna är på väg att ta slut. Olika produkter och underprodukter börjar ta slut. Särskilt i många länder i Asien och en del industrisektorer. Det gäller bl a för nafta, som används för tillverkningen av raffinerade oljeprodukter (Diesel, fotogen ...) och som Gulfstaterna varit största leverantör av. Men också på biprodukter till oljan, t ex de som används för tillverkning av polymerer som ingår i plaster, eller helium och andra sällsynta gaser som används i tillverkningen av halvledare och andra materiel i elektronikbranschen.

Sjöfarten i Gulfen, också om det sker utan friktioner, kan inte återgå till det normala på bara några dagar, eller ens några veckor, vilket kommer att bli ett stort avbräck för energimarknaderna. I bästa fall kan Gulfstaterna sälja vad man har i lager. Men en del av det verkar ha förstörts i kvantiteter som ännu är okända.

Så fort attackerna kom avbröts en stor del av produktionen. Det kommer att ta veckor att återställa komplexa industrisystem som en petrokemisk fabrik. Och då krävs att läget i regionen stabiliseras. Experterna inom energisektorn förväntar sig inte att Gulfstaterna kan starta om produktionen omedelbart, eller ens inom några veckor. Allt är för osäkert.

Sen måste man också ta i beräkning den förstörelse av infrastruktur som skett under fem veckors krig. Qatar Energy säger att 17 procent av dess kapacitet för gasproduktion har förstörts av Irans attacker. Och de andra Gulfstaterna är långt mer diskreta beträffande de skador man åsamkats.

Men – oavsett om det handlar om Kuwait, Förenade Arabemiraten, Saudiarabien, Bahrain eller Irak – har alla träffats av iranska missiler och drönare. Oljeinstallationer, kemiska och petrokemiska fabriker, elektrisk infrastruktur och transporter samt hamnanläggningar har blivit skadade eller kanske totalt förstörts. Ingen bedömning har publicerats av de krigsskadorna. Men en sak är hur som helst säker: mindre olja och gas kommer ut på världsmarknaden än tidigare och kan leda till avbräck och trissa upp spekulatjonen och spänningarna på kurser.

”Det kommer att ta månader att återgå till en normal försörjning med tanke på de skador som raffinaderierna i Mellanöstern drabbats av”, säger Willie Wals, vd för International Air Transport Association (IATA), den globala branschorganisationen för flygbolag. Och samma varningsord gäller i stort sett alla ekonomiska sektorer.

Även om vapenvilan håller är det nu som världsekonomin riskerar att drabbas av en energichock till följd av kriget mot Iran. Det har lett till sådana avbräck på energimarknaderna att såren kommer att finnas kvar under lång tid.

Översättning: Björn Erik Rosin

Lästips

Artikelsamling: [USA/Israels krig mot Iran](#) (17/3 2026)

Artikelsamling: [Ryssland och kriget i Ukraina och Iran](#) (27/3 2026)